

L'IRA té ara la paraula

Gerry Adams, líder del Sinn Féin (branca política de l'Exèrcit Republicà Irlandès, IRA) ha hagut de recuperar ràpidament la mística bèl·lica ("l'IRA està preparat per a vint-i-cinc anys més de guerra", advertia no fa gaire) per guanyar terreny perdut. I encara no és gens clar que hagi restablert la seva posició d'interlocutor privilegiat.

La seva implicació progressiva en el procés de pau de l'Ulster (Adams sempre ha accentuat la via política abans que la lluita armada) ha fet perdre la paciència d'un sector de l'IRA no gens disposat a deixar-se arrossegar per la dolçor del silenci de les armes.

La bomba al Canary Wharf de Londres, del proppassat dia 9 de febrer, amb què l'IRA trencava sobtadament una llarga treva de disset mesos, li explota, a Gerry Adams, en ple rostre. Les seves primeres reaccions són de perplexitat. El mateix dia de l'atemptat, en una Belfast on es respirava l'anodina tranquil·litat de l'alto-el-foc, el líder del Sinn Féin es referia, en una emissora de ràdio, "als seus germans i germanes protestants". Aquesta mateixa tarda, uns quants representants del Sinn Féin havien de trobar-se al 10

de Downing Street amb al primer ministre britànic John Major per discutir sobre l'ajut econòmic a l'Ulster.

Des de la renúncia provisional a utilitzar les armes adoptada per l'Exèrcit Republicà Irlandès, l'Ulster era el centre d'un autèntic torrent d'idees, propostes i debats que, a poc a poc, havia situat el conflicte històric en la via de la negociació estrictament política. Les expressions "negociacions multilaterals", "fòrums per la pau", "aixecament de les mesures de seguretat", "agències per la pau", "converses abans del desarmament", "retirada de tropes" etc., dominaven l'espectre polític entre Londres, Dublín i Belfast. La societat civil nord-irlandesa, catòlics i protestants, havia entrat suaument en la dinàmica. Desenes d'empreses petites i mitjanes havien començat a aplicar plans d'expansió,

temptades a imaginar que el procés podia ser irreversible. El tren havia encaixat per fi a la via, pensaven molts, i només era qüestió de temps l'arribada a l'estació final.

Aquesta "deliciosa banalitat" en què havia entrat la vida quotidiana de l'Ulster (són paraules d'un cronista polític del diari *The Guardian*) és la que ha esborrat, d'un cop sec i brutal, una facció de l'IRA, impacient i frustrada per falta de resultats tangibles, ràpids, que es poguessin equiparar al seu "sacrifici" de renúncia al

terror —amb el sentiment, de rerefons, que Major vol aïllar totalment l'organització i, finalment, humiliar-la.

D'aquesta manera, i vist el perill imminent d'una escissió de l'ala dura —que representa un 30% de l'organització, localitzada a South Armagh i a Belfast Nord— l'atemptat de Canary Wharf hauria tingut efectes balsàmics en la unitat del grup. També hauria estat més fruit d'una frustració per l'aclaparadora, lenta i feixuga lògica "de la política dels elefants" que no pas una resposta estratègica gaire reflexionada i definitiva.

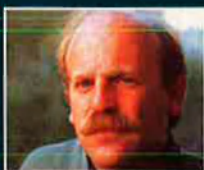
Londres i Dublín mantenen el seu calendari, tant si hi ha bombes com si no n'hi ha: negociacions multipartidistes el 10 de juny de totes les parts implicades; eleccions nord-irlandeses el mes de maig per a

elegir els membres de la taula de negociacions; referèndums a l'Ulster i a la República d'Irlanda sobre la fi de la violència; i definició del paper del Sinn Féin, segons que l'IRA renovi l'alto-el-foc o no.

El número dos del Sinn Féin, Martin MacGuinness, es mou aquests dies en la complexitat de l'equació diàleg-violència per convèncer l'IRA que reinstauri la treva en canvi d'una participació plena del seu partit en les negociacions.

L'IRA haurà d'escollir aviat entre la senda del diàleg —per molt costós i exasperant que sigui— o la de la guerra. I haurà de fer-ho ràpidament. A molt curt termini —un cop l'Ulster haurà degustat la pau i la paraula— la seva estratègia podria quedar definitivament malmesa. Però Londres, per la seva banda, farà molt bé de no voler humiliar l'enemic. ■

EDUARD SANJUAN

"L'IRA haurà d'escollir aviat entre la senda del diàleg o la de la guerra, perquè a molt curt termini la seva estratègia podria quedar definitivament malmesa."